

Vaikutukset luontoon ja virkistysalueisiin

Sörnäistenrannan-Hermanninrannan osayleiskaavaehdotus,
vaikutusten arvioinnit

Vaikutukset luontoon ja ympäristöön

4

Johdanto

Sörnäistenrannan ja Hermanninrannan (Kalasataman) osayleiskaavasta on luonnosaineiston liitteeksi tehty alustavat vaikutusten arvioinnit. Tämä kooste sisältää vaikutukset luontoon ja virkistysalueisiin.

Luontovaikutuksien osalta on huomioitu osayleiskaava-alueetta laajempi alue. Vaikutuksista on huomioitu sekä suorat että epäsuorat vaikutukset kuten virkistyskäytön aiheuttama kuluminen. Olemassa olevien aineistojen lisäksi ei muita inventointeja osayleiskaavaa varten ole tehty.

Luonnonympäristö

Yleistä

Suunnittelualueella on lähtötilanteessa hyvin vähän luonnontilaisia alueita tai virkistyskäytössä olevia alueita. Luonnonympäristö muodostuu pienemmistä joutomaasarekkeista, merestä sekä muutamista luontoalueista, joita ovat pohjoisosan Kumpulan puron laajempi joutomaalue, Englantilaiskallio sekä Mustikkamaan ja Korkeasaaren länsireunat. Muilta osin suunnittelualue on sataman, energiahuollon ja muiden teollisuus- ja varastotoimintojen käytössä ja maanpinta on asfaltoitu.

Kalasataman itäpuolella on "Vanhankaupunginlahden lintuvesi", joka on yksi Suomen Natura 2000 -verkoston luonto- ja lintudirektiivin mukaisista suojelualueista.

Pinnanmuodot

Alue on pinnanmuodoiltaan alavaa, tasaiseksi rakennettua teollisuus-, satama-, liikenne- ja varastoaluetta, joka on valtaosin mereen tehtyä täyttöaluetta. Leveimmillään täyttövyöhyke on Kyläsaaren kohdalla, missä se on yli 500 metriä alkuperäisestä rannasta.

Sörnäisten sillan kupeessa oleva Englantilaiskallio on alueen ainoa merkittävä luonnonmuoto, mutta se tullaan louhimaan pois uuden metroaseman ja tiiviin toimitilarakentamisen alta. Pinnanmuotoihin tulee osayleiskaavan toteuttamisen myötä jonkin verran muutoksia ja vaihtelevuutta.

*Mustikkamaan geologisesti arvokas kohde
(Lähde: Luontotietojärjestelmä / Ympäristökeskus)*

Mustikkamaan länsireunan silokallio (kuvassa) on määritetty geologisesti arvokkaaksi kohteeksi. Kalliossa on sekä etenevän jäätikön jälkiä (uurteita, sirppimurroksia, piste-kaarteita, simpukkamurroksia) sekä sulavan jäätikön jälkiä (harvinaisen sileiksi kuluneita kohtia ja "hiidenkirkun alkua"). Kalliolla on ikivanhoja laivojen kiinnitysrenkaita sekä kaiverruksia, joista vanhimmat ovat 1900-luvun alusta. Kohde on luokiteltu luokkaan 1 (suuri arvo). Kalasatamasta Mustikkamaalle kulkeva uusi siltayhteys sijoittuu kohteen eteläpuolelle. Tarkemmassa suunnittelussa on kohteen tuomat rajoitukset otettava huomioon.

Ilmasto ja tuulisuus

Osayleiskaava-alueen ilmasto noudattelee Helsingin ja eteläisen rannikkoalueen ilmastoa. Meren vaikutus alueen ilmastoon on suuri. Lisäksi alueen alavuus antaa siihen omat ominaispiirteensä. Siinä missä meri kesällä jäähdyttää aluetta sisämaata hiukan alempiin lämpöasteisiin ja talvella leudontaa kylmyyttä, on kaupungilla ja sen rakennuskannalla koko ajan lämmittävä vaikutus mikroilmastoon. Alueen mikroilmastoon vaikuttaa lisäksi tulevien rakennusten sijainti ja korkeus aikaansaaden mahdollisia varjoisempia ja suojatumpia tiloja. Julkiset tilat avautuvat pääosin lounaaseen ja etelään, jolloin ne ovat suotuisalla säällä aurinkoisia.

Lounaistuulet ovat Helsingissä vallitsevia. Meren ja mantereiden lämpötilaerojen vaikutus vaikuttaa alueen ilmavirto-

hin ja siten tuulisuuteen. Alue sijaitsee kuitenkin avome-
reen nähden suojaisten selän pohjukassa. Valitsevaan
lounaistuuleen nähden keskusta ja eteläinen kantakau-
punki antaa alueelle tuulensuojaa.

Kasvisto

Kalasadaman alue on pääosin ns. joutomaata (ruderaat-
tia), joka tarkoittaa tässä yhteydessä kasvupaikkaa, jota
ihminen on vahvasti muuntanut tai tehnyt, mutta jota ei te-
hokkaasti hoideta esimerkiksi viljelymaana tai puistona.
Ihmisten voimakas vaikutus on luonut tilaa myös kilpailu-
kyvyltään heikoille kasveille ja erityisesti eri aikakausina
saapuneille tulokaskasveille, jotka eivät juuri kykene aset-
tumaan luontaiseen kasvupeitteeseen.

Helsingissä joutomaakasvistolla on laajin ja voimakkain
keskittymänsä ihmisen kautta aikain voimakkaimmin ka-
joamassa kantakaupungissa. Keskittymän runsaslajisim-
mat osat ovat täyttömaiden, satamien ja rata-alueiden
luonnehtimia rantamaita, joilta nämä vyöhykkeet jatkuvat
nykyisiä ja entisiä ratalinjoja myötäillen sisämaahan Pasi-
lan ratapihoille saakka. Voimakkaan ihmistoiminnan lisäksi
keskittymän tekee ymmärrettäväksi se, että lukuisat jou-
tomaakasvit ovat alkuaan tulleet Helsinkiin juuri satamiin
ja ratapihoille, joista vain osa lajeista on sittemmin kyennyt
tehokkaasti leviämään etäämmälle.

Osayleiskaava-alueen ruderaattialueista merkittävin on
pohjoisosan puronvarsi, joka on myös linnustollisesti arvo-
kas paikka. Alue sijoittuu suunnitelmassa virkistyskäyttöön
osoitetulle pohjoisosan rantavyöhykkeelle. Osayleiskaava-
vaa tarkemmassa suunnittelussa tulee ratkaista miten vir-
kistyskäyttö ja luonnonarvoiltaan tärkeän alueen arvot voi-
daan yhteen sovittaa. Alueelle on esitetty rakennettavaksi
mm. erityinen "ruderaattipuisto", joka kasvistollisesti perus-
tuisi alueella esiintyviin lajeihin ja ottaisi samalla huomioon
alueen virkistyskäyttötarpeet. Muilla joutomaa-alueilla tu-
lee Kalasadaman rakentaminen laajoista täyttöistä ja maa-
massojen vaihdoista johtuen muuttamaan kasvillisuutta
voimakkaasti, mutta muutos tulee kestämään useita vuo-
sia.

Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen ylläpitämän
luontotietokannan mukaan osayleiskaava-alueella on
mahdollisesti muutama vaarantunut sekä silmällä pidettä-
vä kasvilaji. Lisäksi Kyläsaarella esiintyy mahdollisesti
erittäin uhanalainen Keltahierakka (*Rumex Maritimus*).
Esiintymän nykytilasta ei kuitenkaan ole varmaa tietoa.
(Liite 1).

Sekä Mustikkamaan että Korkeasaaren länsireunat tulevat
kaavan toteuttamisen myötä säilymään lähes nykyisellään,
joskin uusien siltojen ja lisääntyvän virkistyskäytön myötä

luontoympäristö kuormittuu enemmän. Tämä edellyttää tehokasta virkistyskäytön ohjausta.

Eläimistö

Viikki - Vanhankaupunginlahti laajoine vesi-, ruovikko-, pensaikko- ja peltoalueineen on eläimistöltään Helsingin merkittävimpiä alueita. Suunnittelualueelta Vanhankaupunginselän länsirannalta on luontotietojärjestelmään kirjattu havaintoja kaneista, jäniksistä sekä ketuista. Näistä etenkin villikanien esiintyminen on alueelle ominaista. Kanipopulaatio on saanut alkunsa kaupunkiluontoon päästetyistä tai karanneista kesykaneista. Villikanikannassa näkyy jo evoluution vaikutus; ainoastaan ympäristön väriset yksilöt selviävät luonnossa, joka on johtanut siihen, että villikanit ovat nykyisin ainoastaan ruskeita aiempien kirjaviiden värien puuttuessa. Lisäksi eläimien on havaittu vaalenevan talveksi, joka on kaneille uusi ominaisuus. Villikanit ovat aiheuttaneet vahinkoa mm. Helsingin yliopiston kasvitieteellisessä puutarhassa.

Kyläsaaren linnustollisesti arvokkaat alueet sijoittuvat Kumpulanpuron ja Vanhankaupunginselän rannoille. (Lähde: Luontotietojärjestelmä / Ympäristökeskus)

Linnustollisesti arvokkaita kohteita osayleiskaava-alueella ovat luontotietojärjestelmän mukaan Kyläsaaren ranta (II) ja Kyläsaaren pohjoisreuna (III). Lisäksi Mustikkamaalla on linnustollisesti arvokas Mustikkamaan puistometsän alue (III). Kyläsaaren alueet ovat Kumpulan puron varrella, missä tarvitaan jatkokehittelyä virkistyskäytön ja luontoarvojen yhteensovittamisesta, kuten edellisessä kasvistoon

liittyvässä luvussa todettiin. Mustikkamaan lisääntyvä virkistyskäytön vaikutuksia linnustollisesti arvokkaaseen alueeseen tulee seurata.

Kalasadaman itäpuolella on Natura-alueisiin kuuluva Vanhankaupunginselän lintuvesi-alue. Yleiskaava 2002 vaikutuksina lähialueiden rakentamisen osalta on huomioitu ulkoilijoiden määrän lisääntyminen. Yleisenä suosituksena on rakentamisen melun rajoittaminen lintujen pesimäaikojen ulkopuolelle. Rakennusmelu voi häiritä myös lintujen muuton aikaista ruokailua. Parhailaan on tekeillä uusi Natura-alueen hoito- ja käyttösuunnitelma, missä lisääntyvän virkistyskäytön tarpeet on tarkoitus ottaa huomioon.

Vesistöt ja niiden laatu

Suunnittelualueesta on merialuetta noin 1 km². Lisäksi alueen pohjoisosassa on kaksi puroa ja niiden välissä Vanhankaupunginselän tuntumassa lampi.

Mittavien kunnostustoimien ansioista lohi ja meritaimen nousevat Vantaanjokeen ja myös lisääntyvät sen alajuoksulla. Vanhankaupunginselän merkitystä kalojen kutualueena rajoittaa pohjasedimentin huono laatu. Sataman poislähtö parantaa tilannetta: laivaväylien häiritsevä vaikutus vähenee. Kalasadaman rakentamisella (paalutuksella) ei ole niin häiritsevää vaikutusta kuin Arabianrannan rakentamisella, koska kalat ovat Kalasadaman kohdalla laajemmalla alueella kuin Vantaanjoen suulla.

Vesistöihin liittyvät myös vesikasvit. Vanhankaupunginselällä on sekä murtoveden makean veden vesikasveja. Helsingissä murtoveden vesikasvisto on selvästi rikkaimmillaan osissa selkävesivyöhykettä ja ulkosaaristovyöhykkeen sisärajalla. Rikkaus ulottuu paikoin sisälahtiinkin, mutta ei esimerkiksi Vanhankaupunginselkään, koska veden sameus, pohjan pehmeys ja ruovikoiden ylivalta sekä ruoppaaminen ja muu rantojen muuttaminen eivät suosi monipuolista vesikasvistoa. Tosin tilanne vaikuttaa olevan paranemassa jätevesikuormituksen hellitettyä. Helsingin niemien itä- ja etelärannikolla vesikasviston köyhyyteen on syynä myös se, että lähinnä satamatoimintojen takia rantamatalikot on täytetty ja syvä vesi alkaa heti rantarakenteiden edestä.

Kalasadaman osayleiskaava muuttaa vesistöjen tilannetta, koska alueelle tullaan tekemään uusia kanavia, saaria ja yleistä rantojen muokkausta.

Viheralueet

Helsingin viheralueverkoston rungon muodostavat kaupunkirakennetta jäsentävät laajat viherkokonaisuudet – niin kutsutut vihersormet. Ne ulottuvat säteittäisesti mereltä kaupungin rajalle. Näitä yleiskaavan 2002 yhteydessä määriteltyjä laajoja viheraluekokonaisuuksia ovat läntinen vihersormi, Keskuspuisto, keskustan kulttuuripuisto, Helsingipuisto, Viikki–Kivikko, Itäinen meri- ja kulttuuripuisto sekä Vuosaaren ulkoilupuisto.

Osayleiskaava-alueen itäinen ranta on osa Helsingipuisto –nimeä kantavaa viheraluekokonaisuutta, joka ulottuu keskustan eteläpuoliselta merialueelta pohjoisen metsäalueisiin. Puistossa on edustettuna sekä kulttuurihistoriallisia että luonnonarvoja, mm. Helsingin syntysijat Vantaanjoen suulla, ja siihen kuuluu Vantaanjoen laakson ohella kolme erityyppistä merialuetta rantoineen. Osayleiskaava-alueen itäinen ranta on osa näistä keskimmäistä, selkävesijaksoa, jonka muodostavat Kruunuvuorenselkä ja sitä reunustavat rannat. Lisäksi Helsingin saaristo muodostaa oman laajan kokonaisuutensa.

Helsingipuiston erilaiset osa-alueet

Uuden kaupunginosan laajaa tilaa edellyttävät virkistysalueet sijoittuvat osayleiskaava-alueen ulkopuolelle, Mustikkamaalle ja Toukolan rantapuistoon. Mustikkamaalta on edelleen yhteys Kulosaareen sekä Helsingin eläintieteelliseen puistoon, Korkeasaarelle.

Lisäksi tulee paikallisia korttelipuistoja. Alueelle rakennettavien puistojen ja aukioiden tulee yleisilmeeltään olla kaupunkimaisia ja korkeatasoisia. Luonteeltaan ne ovat rakennettua puistoja ja luovat osaltaan alueelle tunnistettavuutta ja omaleimaisuutta. Suunnitteluratkaisuissa merkellisyden huomioon ottaminen on tärkeää. Merenrantaan tukeutuvia virkistystoimintoja suositaan ja luonnonolosuhteet ohjaavat osaltaan suunnittelua. Erityistä huomiota kiinnitetään vesirajassa kulkevan jatkuvan virkistysyhteyden monipuolisuuteen ja laatuun.

Alueelle rakennettavat puistot ja aukiot ovat luonteeltaan asuinalueen rakennettuja puistoja. Ne luovat osaltaan alueelle tunnistettavuutta ja omaleimaisuutta. Ne lisäävät myös merenrantaan tukeutuvia virkistystoimintoja, kun merenrannat avautuvat kaupunkilaisten käyttöön.

Virkistysmahdollisuudet

Kalasataman osayleiskaava-alue tulee tukeutumaan läheisiin virkistysalueisiin, sillä viheralueita alueelle tulee rakennettavaan kerrosalaan nähden vähän. Helsingin keskiosassa suurpiirissä, johon lukeutuvat Kallion, Alppiharjun, Vallilan, Pasilan ja Vanhakaupungin peruspiirit kaupunginosineen, ja johon osayleiskaava-aluekin kuuluu, on puistoa ja metsää asukasta kohden keskimäärin vähän. Vuonna 2003 viheraluetta oli tällä alueella yhteensä keskimäärin n. 47,3 m² asukasta kohden, kun vastaava luku koko kaupungissa keskimäärin on n. 92. Tästä 14,7 m² asukasta kohden oli rakennettua puistoa. Vertailukohtaksi eteläisessä suurpiirissä rakennettua puistoa on keskimäärin 17,7 m²/asukas.

Alueen pohjoisosissa kuten Kumpulassa virkistysalueita on runsaasti, mutta eteläpuolella Sörnäisissä ja Kalliossa erittäin vähän. Alueen asukasmäärä lisääntyy, mikä johtuu paljolti satamatoimintojen muuttumisesta asumiskäyttöön. Kallion ja Sörnäisten virkistystarjonta paranee Kalasataman rakentumisen myötä. Osayleiskaavassa puistoa on noin 415 600 m², josta Mustikkamaalla ja Korkeasaarella on noin 59 000 m². Jos lasketaan vain mantereen puoleiset puistoalueet (noin 356 600 m²), on Kalasatamassa puistoa noin 24 m² asukasta kohden. Alueelta tulee kuitenkin uusien siltojen kautta olemaan hyvä yhteys Mustikkamaalle ja Korkeasaareen, mikä lisää käytettävissä olevien virkistysalueiden suhteellista määrää. Alueen sisällä

olevat viheralueet tulevat olemaan luonteeltaan poikkeuksellisen urbaaneja, jolloin niiden käyttökin muotoutuu sen mukaan.

Itäranta ja koko sen rantavyöhyke tulee avautumaan ulkoilu- ja virkistyskäyttöön sataman toimintojen alta. Tämä tulee olemaan suuri muutos alueella, joka kohdentuu uusien asukkaiden lisäksi lähes kaikille itäisen kantakaupungin asukkaille. Osayleiskaava-alueen rantoja kiertää yhtenäinen kevyen liikenteen reitti. Kalasataman alue tulee liittymään rantojensa kautta Helsingipuistoon ja Vanhankaupungin selälle, sitä kiertävään ulkoilureitistöön sekä näkymien kautta myös sisäsaaristoon ja Kruunuvuorenselälle.

Osayleiskaava-alueeseen kuuluvat sekä Mustikkamaan että Korkeasaaren länsireuna. Suunnitelmassa on esitetty uudet siltayhteydet molempiin saariin, mikä mahdollistaa virkistyskäytön laajenemisen. Mustikkamaan virkistyskäyttö tulee lisääntymään Kalasataman alueen rakentumisen myötä. Näin ollen käyttöpaine lisääntyy ja sitä kautta mm. maaston kuluminen. Tämä vaikuttaa siihen, että alueelle syntyy kulun ohjaamistarpeita ja jatkosuunnitteluvaiheissa saattaa tulla eteen koko alueen luonteen uudelleen arviointi virkistyspalveluiden ja rakennettuusasteen osalta.

Lähdeaineistot

Arvioinnin pohjana on käytetty Yleiskaava 2002:n vaikutusselvityksiä "Helsingin yleiskaava 2002:n vaikutusselvitys Vaikutukset luonnon monimuotoisuuteen" ja "Arviointi Helsingin Yleiskaava 2002:n vaikutuksista Natura-alueisiin". Tausta-aineistona on käytetty myös "Toukolanranta, rakentamisen ympäristövaikutukset / ekologinen näkökulma" - raporttia.

Yleiskaava 2002:n vaikutusten arvioinnissa oli käytössä seuraavat aineistot:

- Helsingin ympäristökeskuksen luontotietojärjestelmä, joka sisältää linnustoltaan arvokkaat ja kasvillisuudeltaan arvokkaat kohteet Helsingissä.
- Uudenmaan ympäristökeskuksen luonnonsuojelulain mukaisten luontotyyppien rajauspäätökset Helsingin luonnonsuojelualueiden tiedot ja ilmakuvat
- Valtakunnallisesti arvokkaat kallioalueet (Husa ja Teeriaho 2002, luonnos)
- Helsingin eläinatlas
- Helsingin lepakkoatlas
- Helsingin lintuatlas

Tässä arvioinnissa on lisäksi käytetty luontotietojärjestelmän uusimpia aineistoja:

- Helsingin geologisesti arvokkaat kohteet (Antti Salla, 2003)
- Helsingin kasviston historialliset ainekset, uhanalaisuus ja elinympäristöt, Teemakartasto, 246 karttaa selitteineen + 37 taulukkoa tietokantana / Helsingin kaupungin ympäristökeskus. Helsinki. (Kurtto, A., Hahkala, V. & Helynranta, L. 2002)

Liite 1.

NIMI SUOMI	NIMI TIETEELLINEN	ARVO
ahdekaunokki	<i>centaurea jacea</i>	
aitohukanputki	<i>aethusa cynapium</i>	
aitovirna	<i>vicia sepium</i>	
buurivillakko	<i>senecio inaequidens</i>	
haarakrassi	<i>lepidium ramosissimum</i>	
hakarasara	<i>carex spicata</i>	Silmälläpidettävä (Helsingissä)
halava	<i>salix pentandra</i>	
hanhentatar	<i>persicaria maculosa</i>	
harakankello	<i>campanula patula</i>	
haurasloikko	<i>cystopteris fragilis</i>	
hentosavikka	<i>chenopodium polyspermum</i>	
hentosuolake	<i>triglochin palustris</i>	
hietalemmikki	<i>myosotis stricta</i>	
hiirenhätä	<i>myosurus minimus</i>	
hiirenporrass	<i>athyrium filix-femina</i>	
hopeahärkki	<i>cerastium tomentosum</i>	
humalanvieras	<i>cuscuta europaea</i>	
humalanvieras (alalaji)	<i>cuscuta europaea</i>	
höröjäsenruoho	<i>scleranthus annuus</i>	
idänkanukka	<i>cornus alba</i>	
idänkattara	<i>bromus inermis</i>	
isohukanputki	<i>aethusa cynapium</i>	
isopiisku	<i>solidago gigantea</i>	
jänönsara	<i>carex ovalis</i>	
jättipalsami	<i>impatiens glandulifera</i>	
jäykkänata	<i>festuca trachyphylla</i>	
kaalisinapi	<i>erucastrum gallicum</i>	
kahtaissara	<i>carex disticha</i>	Erittäin uhanalainen (Hki:ssä) Silm. pidettävä Uud. maalla
kallioimarre	<i>polypodium vulgare</i>	
kanadanpiisku	<i>solidago canadensis</i>	
karhunköynnös	<i>calystegia sepium</i>	
karhunputki	<i>angelica sylvestris</i>	
karvahorsma	<i>epilobium hirsutum</i>	
karvapernaruoho	<i>sisymbrium loeselii</i>	
karvaskallioinen	<i>erigeron acer</i>	
keltahierakka	<i>rumex maritimus</i>	Erittäin uhanalainen (Hki:ssä) Eryteisesti suojeltava laji Uhanalainen laji Erittäin uhanalainen
keltamaite	<i>lotus corniculatus</i>	
keltasinappi	<i>sinapis alba</i>	
kenttäkrassi	<i>lepidium campestre</i>	
kenttätyräkki	<i>euphorbia esula</i>	Vaarant. kult.kasvi (Hki:ssä)
ketokeltto	<i>crepis tectorum</i>	
ketomaruna	<i>artemisia campestris</i>	
ketosilmäruoho	<i>euphrasia stricta</i>	
ketotädyke	<i>veronica arvensis</i>	
kevätkynsimö	<i>erophila verna</i>	
kevätpiippo	<i>luzula pilosa</i>	
komealupiini	<i>lupinus polyphyllus</i>	
kumina	<i>carum carvi</i>	
kyläkellukka	<i>geum urbanum</i>	
litulaukka	<i>alliaria petiolata</i>	
litutilli	<i>descurainia sophia</i>	

liuskakurjenpolvi	<i>geranium dissectum</i>	Vaarantunut (Vulnerable)
luhtarölli	<i>agrostis canina</i>	
maahumala	<i>glechoma hederacea</i>	
meksikonhierakka	<i>rumex triangulivalvis</i>	
merenrantavieras	<i>cuscuta europaea</i>	
metsäkorte	<i>equisetum sylvaticum</i>	
metsäorvokki	<i>viola riviniana</i>	
morsinko	<i>isatis tinctoria</i>	
mustuvapaju	<i>salix myrsinifolia</i>	
mutaluikka	<i>eleocharis mamillata</i>	
mäkiarho	<i>arenaria serpyllifolia</i>	
mäkihorsma	<i>epilobium collinum</i>	
mäkikattara	<i>bromus hordeaceus</i>	
mäkikaura	<i>avenula pubescens</i>	
mäkikuisma	<i>hypericum perforatum</i>	
mäkilemmikki	<i>myosotis ramosissima</i>	
mäkivirvilä	<i>vicia tetrasperma</i>	
mänty	<i>pinus sylvestris</i>	
niittyhumala	<i>prunella vulgaris</i>	
niittyleinikki	<i>ranunculus acris</i>	
nurmilaukka	<i>allium oleraceum</i>	
nurmimailanen	<i>medicago lupulina</i>	
orjanruusu	<i>rosa dumalis</i>	
otavalvatti	<i>sonchus asper</i>	
paimenmatara	<i>galium album</i>	
partaohra	<i>hordeum jubatum</i>	
peltokierto	<i>convolvulus arvensis</i>	
peltokurjennokka	<i>erodium cicutarium</i>	
peltopellava	<i>linum usitatissimum</i>	
pensaikkotatar	<i>fallopia dumetorum</i>	
peurankello	<i>campanula glomerata</i>	
pihkrassi	<i>lepidium ruderale</i>	
piikkiohdake	<i>cirsium vulgare</i>	
pikkutakiainen	<i>arctium minus</i>	Vaarantunut (Helsingissä)
porkkana	<i>daucus carota</i>	
pukinparta	<i>tragopogon pratensis</i>	
punaherukat	<i>ribes rubrum</i> -ryhmä	
punakoiso	<i>solanum dulcamara</i>	
punasavikka	<i>chenopodium rubrum</i>	
punasolmukki	<i>spergularia rubra</i>	
pölkkyruoho	<i>arabis glabra</i>	
ranta-alpi	<i>lysimachia vulgaris</i>	
rantakukka	<i>lythrum salicaria</i>	
rantapiharatamo	<i>plantago major</i>	
rantapuntarpää	<i>alopecurus aequalis</i>	
rantaukonnauris	<i>erysimum strictum</i>	
rantavehnä	<i>leymus arenarius</i>	
ratakrassi	<i>lepidium densiflorum</i>	
rentukka	<i>caltha palustris</i>	
rikkapalsami	<i>impatiens parviflora</i>	
rikkarölli	<i>agrostis scabra</i>	
rikkasinappi	<i>sinapis arvensis</i>	
rohtoraunioyrtti	<i>symphytum officinale</i>	
ruis	<i>secale cereale</i>	
ruokonata	<i>festuca elatior</i>	
ruotsinpitkäpalko	<i>arabidopsis suecica</i>	
sananjalka	<i>pteridium aquilinum</i>	
sarjarimpi	<i>butomus umbellatus</i>	

sinivuokko	<i>hepatica nobilis</i>
suikerohanhikki	<i>potentilla reptans</i>
suo-ohdake	<i>cirsium palustre</i>
suopayrtti	<i>saponaria officinalis</i>
syyläjuuri	<i>scrophularia nodosa</i>
särmäkuisma	<i>hypericum maculatum</i>
tannervihvilä	<i>juncus compressus</i>
tataarisinivalvatti	<i>lactuca tatarica</i>
tuhkapaju	<i>salix cinerea</i>
tuoksuapila	<i>trifolium resupinatum</i>
tuomi	<i>prunus padus</i>
tyrni	<i>hippophaë rhamnoides</i>
täplähelokki	<i>oenothera rubricaulis</i>
ukontulikukka	<i>verbascum thapsus</i>
unkarinpernaruoho	<i>sisymbrium altissimum</i>
valkoailakki	<i>silene latifolia</i>
valkokarhunköynnös	<i>calystegia sepium</i>
valkolehdokki	<i>platanthera bifolia</i>
valkomesikkä	<i>melilotus albus</i>
valkovuokko	<i>anemone nemorosa</i>
vata	<i>myosoton aquaticum</i>
vehnätankio	<i>camelina microcarpa</i>
veriapila	<i>trifolium incarnatum</i>
vesitatar	<i>persicaria amphibia</i>
viiltosara	<i>carex acuta</i>
vuohenkello	<i>campanula rapunculoides</i>

Koko maassa rauhoitettu kasv
Vaarantunut (Helsingissä)